

אל הקורא

הספר הזה נכתב בשביל ילדים. אני לא מתבייש להודות שאני, שכתבתי אותו, בעצמי הנני ילד, כי מאז שאוכל לזכור עיניי תמיד התרחבו כששמעתי סיפורים על המופלא, וגם היום לבי מתחיל לדפוק חזק כשאני קורא על הרפתקאות בלתי-אפשריות. זה טבע של הילדים, לבוז למציאות שנכנסת לחייהם המתקדמים במהירות רבה מדי. ילדות היא הזמן לאגדות, לחלומות ולשמחה. הסיפורים האלה אינם אמת, הם לא יכולים להיות אמיתיים וגם מופלאים. איש לא מצפה שיאמינו להם. הם נועדו לגרום לצחוק

ולשמח את הלב.

אולי מבוגרים אחדים יצחקו מאתנו, מכם שקורים את סיפורי אי-גיון על המונרך הקסום, וממני, שכתבתי אותם. אין דבר. רבים מהמבוגרים הם עדיין ילדים, כמוני - כמוכם. לא ניתן למדוד ילד לפי גודלו או גילו. המבוגרים שהם ילדים יהיו לנו לחברים, באחרים לא נתחשב בכלל. הם מוציאים את עצמם מהתחום שלנו.

יוני 1903

פרנק באום (1856 - 1919)